

ת"פ 29370/05/19 - מדינת ישראל נגד חוסיין חוג'יראת, סאמי חאג' אסעד - ניתן פסק דין

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 29370-05-19 מדינת ישראל נ' חוג'יראת ואח'
תיק חיצוני: פמ"ח 1693/17

בפני כב' השופט גיל קרזבום
מאשימה
נגד
נאשמים
1. חוסיין חוג'יראת באמצעות פרקליטות מחוז חיפה
2. סאמי חאג' אסעד - ניתן פסק דין

החלטה בטענת "אין להשיב לאשמה" בעניינו של הנאשם 1

כללי

1. כנגד הנאשם 1 הוגשו שני אישומים בעבירות של "ניסיון בצוותא לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות" עבירה לפי סעיפים 415 סיפא +25 +29 לחוק העונשין.

האישום הראשון הוגש גם כנגד הנאשם 2 שהודה במיוחס לו, ונגזר דינו.

2. בתאריך 18.05.21 הודה הנאשם 1 בעובדות האישום השני, והצדדים הגישו בהסכמה תיק מוצגים ביחס לאישום הראשון.

3. הנאשם 1 ויתר על חקירת עורכי המסמכים, והעלה טענת "אין להשיב לאשמה".

עובדות האישום הראשון (לגביו מעלה הנאשם 1 טענת "אין להשיב לאשמה")

4. לטענת המאשימה עובר לתאריך 01.02.2016, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, קשרו נאשמים 1 ו-2 קשר, במסגרתו נאשם 1 יסייע לנאשם 2 לעבור בהצלחה, במרמה, את מבחן התיאוריה, הדרוש לשם קבלת רישיון נהיגה (להלן: "המבחן"), תמורת סכום כסף (להלן: "הקשר"). הנאשמים 1 ו-2 סיכמו, במסגרת הקשר, כי נאשם 1 יתקין על גופו של הנאשם, טרם המבחן ציוד צילום והאזנה, ויספק לו, בזמן המבחן את התשובות לשאלות המבחן אשר יועברו אליו באמצעות הציוד כאמור.

עמוד 1

נטען כי במסגרת הקשר ולשם קידומו, נפגשו נאשמים 1 ו-2 בתאריך 01.02.2016, מועד המבחן, סמוך לשעה 13:30, בסמוך לסניף משרד התחבורה בנהריה, הממוקם בקניון נהריה (להלן: "**הסניף**"). הנאשם 1 התקין על גופו של נאשם 2 באופן מוסתר אמצעי צילום והאזנה, בכך שהצמיד לידו מתחת לחולצה מצלמה אתה יוכל נאשם 2 לצלם את שאלות המבחן, וכן הצמיד אוזניה לאוזנו של נאשם 2 באמצעותה יקבל את התשובות למבחן. בהמשך, נכנס נאשם 2 לסניף, והחל בביצוע המבחן, כאשר נאשם 1 מספק לו בשיחת טלפון סלולארית באמצעות האוזניה תשובות לשאלות המבחן. בשלב מסוים, עורר נאשם 2 את חשדה של הבוחנת סיגל ניסן. הבוחנת הפסיקה את הבחינה, ונאשם 2 נתפס טרם סיום המבחן.

נטען כי במעשיהם המתוארים לעיל, ניסו הנאשמים 1 ו-2, בצוותא חדא, לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות, המתבטאות בתכנון ובהכנה שקדמו למעשה העבירה, בשימוש באמצעים טכנולוגיים, ובחשיבות הבחינה לבטיחות הנסיעה בכבישי הארץ.

עובדות האישום השני (בו הנאשם 1 הודה)

5. בתקופה הרלוונטית לאישום, עסק הנאשם 1 עאהד חוג'יראת בהשכרת ציוד צילום והאזנה.

עובר לתאריך 28.07.2016, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, קשר נאשם 1 קשר עם חאפז נסאר (להלן: "**חאפז**"), במסגרתו יסייע לחאפז לעבור בהצלחה, במרמה, את מבחן התיאוריה, הדרוש לשם קבלת רישיון נהיגה (להלן: "**המבחן**"), תמורת סכום של 2,500 ₪ (להלן: "**הקשר**"). במסגרת הקשר, יתקין נאשם 1 על גופו של חאפז, טרם המבחן, ציוד צילום והאזנה, ויספק לו, בזמן המבחן, את התשובות לשאלות המבחן, אשר יועבר אליו באמצעות הציוד כאמור. בהמשך לקשר ולשם קידומו, העביר חאפז לעאהד סכום של 2,500 ₪. במסגרת הקשר ולשם קידומו, נפגשו חאפז ונאשם 1 בתאריך 28.07.2016, מועד המבחן, סמוך לשעה 11:30, בסמוך לסניף משרד התחבורה בכרמיאל, הממוקם בקניון כיכר העיר (להלן: "**הסניף**"). נאשם 1 התקין על גופו של חאפז, באופן מוסתר, אמצעי צילום והאזנה, בכך שהצמיד לידו, מתחת לחולצה, מצלמה איתה יוכל חאפז לצלם את שאלות המבחן, וכן הצמיד אוזניה לאוזנו של חאפז, עמה יקבל את התשובות למבחן. בהמשך, נכנס חאפז לסניף, והחל בביצוע המבחן, כאשר אדם שזהותו אינה ידוע למאשימה מספק לחאפז, בשיחת טלפון סלולארית, באמצעות האוזניה, תשובות לשאלות המבחן. בשלב מסוים, עורר חאפז את חשדם של הבוחנים נורא בדראן ומאיר גולדברג. השניים דיווחו על חשדם לאיש הביטחון במקום, וחאפז נתפס טרם סיום את המבחן.

במעשיו המתוארים לעיל, ניסה הנאשם 1, בצוותא חדא עם חאפז, לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות, המתבטאות בתכנון ובהכנה שקדמו למעשה העבירה, בשימוש באמצעים טכנולוגיים, ובחשיבות הבחינה לבטיחות הנסיעה בכבישי הארץ.

תמצית טענות הנאשם 1

6. לטענת ההגנה, לא הובאו כל ראיות שיש בהן כדי להצביע על אשמתו של הנאשם מס' 1 בעבירות המיוחסות לו באישום הראשון. הנאשם 1 לא חלק על העובדה שהוא ומר עאהד חוג'יראת עסקו בהשכרת ציוד צילום והאזנה לאחרים, ביניהם הנאשם 2, אך אין בכך כדי לתמוך בטענה לפיה הוא זה שסיפק לו את התשובות למבחן כמפורט בסעיף 4 לעובדות. לטענת הנאשם 1 לא הוגשה כל ראיה לביסוס היסוד הנפשי הנדרש, ובפרט לא ביחס לידיעה

בדבר כוונתו של הנאשם 2 לעשות שימוש בציד כמתואר בכתב האישום. בנוסף הדגיש את העובדה, שאין בתיק כל ראייה בנוגע לתוכן שיחות הטלפון בינו לבין הנאשם 2, ולטענה לפיה הוא סיפק לנאשם 2 תשובות למבחן באותן שיחות.

תמצית טענות המאשימה

7. לטענת המאשימה יש לדחות את הבקשה נוכח קיומה של תשתית ראייתית מספק, בוודאי לשלב הנוכחי. המאשימה הפנתה למכלול הראיות בתיק, ובפרט לעובדה שהנאשם 1 נצפה בסמוך למקום הבחינה ובזמן ביצוע העבירה הנטענת, ואף נמלט מהמקום כאשר הבין שנחשף. עוד הפנתה לתקשורת המפלילה בינו לבין הנאשם מס' 2 עובר למבחן. המאשימה פירטה את הסתירות והבקיעים בגרסאות הנאשם 1, ולדמיון הרב שבין עובדות האישום השני בו הנאשם 1 הודה לעובדות האישום הראשון.

דין והכרעה

8. בהתאם לסעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח חדש) התשמ"ב 1982: **"נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה, אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם, ובין מיוזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בעניין; ..."**. די בשלב זה בהנחת תשתית ראייתית בסיסית לכאורית וראשונית, שיש בה כדי להעביר את נטל הבאת הראיות, להבדיל מנטל השכנוע, מהתביעה אל הנאשם. כבר נפסק לא פעם כי: **"בית המשפט לא יטה אوازن קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב האישום... ייתכנו נסיבות קיצוניות שבהן תעלה שאלה זו כבר בשלב הדינוני האמור... כאשר הסתבר בעליל, על פניו, כי כל הראיות שהובאו על ידי התביעה, הן כה בלתי אמינות, עד שאף ערכאה שיפוטית בת דעת, לא הייתה מסתמכת עליהן..."** ראה ע"פ 732/76 מדינת ישראל נ' כחלון ואח', פ"ד לב (1), 170, בעמודים 179-180; וראו ע"פ 405/80 מדינת ישראל נ' זבולון בן אברהם שדמי, פ"ד לה (2) 757, שם חזר בית המשפט העליון על הלכה זו). ראה גם ספרו של המלומד י. קדמי - על סדר הדין בפלילים חלק שני (א) עמ' 1447.

9. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה, לפיה יש לדחות את הבקשה.

התשתית הראייתית ביחס לאישום הראשון

10. הנאשם 1 הכחיש במסגרת הודעותיו במשטרה את המיוחס לו באישום הראשון, ואין בתיק עדות הקושרת אותו באופן ישיר לביצוע העבירה. לציין, שנאשם 2 הודה במיוחס לו בעובדות האישום הראשון, אך הוא אינו עד תביעה, והודעותיו במשטרה לא הוגשו.

עם זאת, קיימות ראיות נסיבתיות שיש בהן כדי לבסס את עובדות כתב האישום, בוודאי במידה הנדרשת בשלב זה.

הנאשם 1 סיפק ציוד שידור, צילום והאזנה (להלן: "הציוד"), וגילה בקיאות באופן הפעלתו והתקנתו על אדם אחר

11. אין חולק כי הנאשם 1 סיפק לאנשים ציוד צילום והאזנה. הנאשם 1 הודה בכך במסגרת חקירותיו במשטרה ובטיעוניו בכתב (ת/ש' 7, ו-ס' 1 לטענותיו).
12. בנוסף, הנאשם 1 גילה בקיאות בציוד, לרבות באופן הפעלתו והתקנתו על אדם אחר (ת/ש' 75-78 ו-ת/ש' 9-7).
13. בטיעוניו הנאשם 1 לא כפר בכך שסיפק לנאשם 2 את הציוד, ורק ביקש להדגיש שאין בעצם השכרת הציוד כדי להצביע על כך שידע לאיזו מטרה הושכר (ס' 1 ו-2 לסיכומיו).

הנאשם 1 עסק במתן "שירותים" לנבחני תיאוריה

14. הנאשם 1 הודה בחקירותיו במשטרה כי הוא עוסק במתן "שירותים" שונים לנבחני תיאוריה, וליתר דיוק מלמד נבחנים כיצד לרמות במבחני תיאוריה. בהודעותיו במשטרה הנאשם 1 הסביר כי נהג ללמד נבחנים כיצד לזהות תשובות נכונות ושגויות באמצעות מהירות תגובת המחשב (ת/ש' 55-59).

הקשר בין הטלפון הנייד של הנאשם 1 והטלפון הנייד שנתפס על הנאשם 2 בזמן הבחינה

15. הנאשם מס' 1 הודה בחקירתו כי עשה שימוש בטלפון מס' 0502690005 מזה שנה או שנתיים (ת/ש' 13-17) (להלן: "**הטלפון של הנאשם 1**"). בין הטלפון של הנאשם 1 לטלפון שנתפס על גופו של הנאשם 2 בבחינה, הוחלפו כשעה וחצי לפני הבחינה מספר תכתובות, עובדה שיש בה כדי לכרסם בטענת הנאשם 1 לפיה כלל לא היה בקשר עם הנאשם 2. להלן תוכן ההודעות שהועברו בין שני מכשירי הטלפון כשעה וחצי לפני תחילת הבחינה:

טלפון נאשם 2: "**ללכת להוציא את הסיים?**"

טלפון נאשם 1: "**כן תבואי לקומה**".

טלפון נאשם 2: "**טוב ואז לבוא למטה או למעלה?**"

טלפון נאשם 1: "**לקומה השנייה, איפה השירותים הקטן מהר אבל**".

הטלפון נאשם 2: "**טוב אני פה מוציא את הסיים איפה שקנינו את היו אס בי**".

הטלפון של נאשם 1: "**סבבה**".

16. אמנם חלק מהתכתובת הינה ב"לשון נקבה", אך היא בוצעה בין הטלפון שהיה בשימוש של הנאשם 1 לטלפון שנתפס על גופו של הנאשם 2 בהלך הבחינה. יש באותן הודעות טקסט כדי לסתור את גרסת הנאשם 1 אשר ניסה להרחיק עצמו מאותן תכתובות.

17. בנוסף אין להתעלם מתוכן התכתובות, שלפחות לכאורה אינו נראה תמים.

18. הנאשם 1 נשאל בעניין והשיב שאינו זוכר את הדברים, והוסיף כי באותה התקופה הטלפון אבד לו (ת/3 ש' 173-191). טענתו זו של הנאשם 1 אינה מתיישבת עם גרסתו הראשונית לפיה הטלפון מצוי בשימוש מזה שנה או שנתיים, קרי תקופה הכוללת גם את האישום הראשון. בהקשר זה יצוין, כי החוקר תמיר בהט שלח הודעת טקסט למנוי זה (0502690005), והנאשם 1 חזר אליו בתוך דקות ספורות (ר' מזכר ת/14 ב). בנוסף, מדובר במספר הטלפון הנייד בו הנאשם 1 עשה שימוש במסגרת הקשר עם הנבחן חאפז נסאר כמפורט באישום השני בו הנאשם 1 הודה. מלבד הסתירות בגרסתו בהקשר זה, יש במאמציו של הנאשם 1 להרחיק עצמו ממספר המנוי הנ"ל כדי ללמד על ניסיונו להרחיק עצמו מכל קשר עם הנאשם 2.

19. עוד עולה מחומר החקירה, כי בין הטלפון של הנאשם 1 לטלפון שנתפס על הנאשם 2 בזמן הבחינה, התקיימו 14 שיחות טלפון ביום הבחינה בין השעות 07:07 - 12:13 (ר' דיסק פריקות ת/11 א').

20. יודגש, כי בין הנאשמים לא היה כל קשר בנושאים אחרים, ויש בכך כדי לכרסם באפשרות לפיה מדובר בקשר תמים.

תכתובת נוספת המצביעה על קשר עקיף בין הנאשמים

21. לילה לפני הבחינה בוצעה התכתבות בין מני מס' 054800308 ע"ש אולגה אוסטנין (חברתו של הנאשם 1) לבין המנוי שנתפס על הנאשם 2 בזמן הבחינה. מהמנוי של אולגה יצאה ההודעה: **"אמרתי לו על האייפון שקנית לו מטען והא אמר אוי באבוי אם תשתמש בטלפון הזה, אני הרגעתי אותו..."** "אני יודעת שזיקו יהרוג אותך ידע שאת משתמשת באייפון". אמנם התכתובת היא בין שתי נשים אך מבוצעת מול הטלפון שנתפס על הנאשם 2 ומוזכר בה גם השם "זיקו" שהוא שם כינוי של הנאשם 1 (ת/3 ש' 197-205). הנאשם 1 נשאל בעניין והשיב: **"לא זוכר כלום ולא יודע כלום...אני לא זוכר שכתבתי דבר כזה..."** (ת/3 ש' 183 - 186). כאשר עומת עם העובדה שקודם לכן הודה שהכינוי שלו הוא "זיקו", השיב: **"אתה יודע כמה זיקו בחיים, חייב שהיא מדברת עליי"** (ת/3 ש' 215). בהמשך הנאשם 1 הכחיש את הכינוי "זיקו" (ת/4 ש' 48).

22. מלבד העובדה שהנאשם 1 שינה את גרסתו וניסה להרחיק עצמו גם מתוכן התכתובות, יש בתוכן הדברים כדי לקשור בינו לבין הנאשם 2.

הנאשם 1 שהה בסמוך מאוד למקום הבחינה ונצפה נמלט מהמקום כאשר הבין שחושדים בו

23. הבוחנת סיגל ניסן שהבחינה בנאשם 2 מבצע את העבירה, ותפסה את הציוד שעל גופו, חשדה ששותפו נמצא בקרבת מקום, יצאה מחדר הבחינות, ואיתרה את הנאשם 1 אשר נמלט מהמקום לאחר שהציוד שנתפס על הנאשם 2 הוצג בפניו (ר' הודעה ת/7).

הנאשם 1 נשאל בעניין והסביר כי הוא כל הזמן מטייל בקניונים (ת/4 ש' 104), והכחיש את גרסתה של הבוחנת סיגל (ת/4 ש' 7). בהקשר זה יודגש, כי ההגנה ויתרה על חקירתה של סיגל, ובהתאם הודעתה ת/7 מהווה ראייה לתוכנה.

בנוסף הנאשם 1 הודה שהלך לסניף התיאוריה לברר את שמה של הבוחנת סיגל, ושאל אנשים אחרים "מה יצא לה שצילמה אותי ככה שותה קפה" (ת/4 ש' 18-19). במילים אחרות הנאשם 1 גילה עניין במעשיה של סיגל לאחר שזו חשדה בו. הנאשם 1 אף ציין מיוזמתו כי סיגל צילמה אותו, זאת בטרם נחקר בעניין (ר' מזכר ת/14ב).

24. לציין שהנאשם 1 הודה בחקירתו במשטרה כי הוא נוהג להביא למקום נבחנים בתיאוריה, ויש בכך כדי לכרסם בטענתו לפיה הימצאותו במקום הייתה תמימה (נוהג לטייל בקניונים).

מעשים דומים

25. כבר נפסק לא פעם כי כוחם של "מעשים דומים" מצומצם בעיקר לשאלת קיומו של היסוד הנפשי הדרוש להרשעה בעבירה נשוא האישום, ויש בכוחו כדי להפריך טענה של מקריות וחוסר מודעות. ראה בהקשר זה ע"פ 4009/90 מ"י נ' פלוני - שם נקבע כי "הוכחת מעשים דומים מבקשת לשלול טענה בדבר היעדר מחשבה פלילית, כגון טענה כי מעשהו של הנאשם נעשה בתום לב או בשגגה, וללמד על קיומו של הלך הנפש הנדרש לצורך הרשעה בעבירה". בעניין משקלם של "מעשים דומים" נקבע לא פעם כי כוחם הראייתי יכול להגיע גם כדי סיוע למעשה הטעון סיוע.

26. הדברים יפים גם בעניינו של הנאשם 1 שהודה בעובדות האישום השני. כפי שניתן ללמוד מהשוואה בין שני כתבי האישום, קיימת זהות כמעט מוחלטת בין סעיפים 1-3 של האישום השני לבין סעיפים 1-5 של האישום השני. סעיפים אלו נוגעים ליצירת הקשר בין הנאשם 1 לנבחנים (הנאשם 2 ומר חאפז נאסר), מטרת הקשר, קיום המפגש ביניהם לצורך התקנת הצויד על גופם של הנבחנים, ומטרת התקנתו.

27. אינני מתעלם מכך שמדובר במעשה דומה אחד בלבד, אך יש בזהות העובדות כדי לחזק את היסוד הנפשי הנדרש.

לסיכום

28. המאשימה הציגה מערכת ראיות ראשונית שיש בה כדי להעביר את נטל הבאת הראיות לכתפי הנאשם. ניתן אף

לומר כי הונח בסיס ראיתי לכאורי, ולטעמי אף יותר מכך להוכחת עובדות האישום הראשון.

29. אמנם מרבית הראיות אינן ראיות "ישירות", אך מארג הראיות הנסיבתיות מצביע על מעורבותו של הנאשם 1 במיוחס לו באישום הראשון (בפרט: העובדה שהנאשם 1 סיפק ציוד צילום והאזנה דוגמת הציד שנתפס על הנאשם 2, התכתובות בין מכשירי הטלפון של הנאשמים בסמוך לבחינה, תוכן התכתובות, הימצאותו של הנאשם 1 בסמוך מאוד למקום הבחינה, הימלטותו מהמקום לאחר שהבין שהנאשם 2 נתפס, הדמיון הרב בין האישום השני בו הנאשם הודה לאישום הראשון).

בהקשר זה יודגש, כי הנאשם 1 לא נתן הסברים סבירים אם בכלל לאותן ראיות נסיבתיות.

30. לאור האמור לעיל, הבקשה נדחית.

31. ב"כ הנאשם יודיע בתוך 7 ימים מהיום על אופן המשך ניהול התיק, קרי האם תשמע פרשת ההגנה וכד'.

32. להודיע לצדדים.

ניתנה היום, א' אלול תשפ"א, 09 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.